

Materiał do samodzielnego studiowania tematu z prawa w turystyce i hotelarstwie. Trudne lub niezrozumiałe problemy, studenci będą mogli wyjaśnić z prowadzącym zajęcia, w czasie jego dyżuru.

UPADŁOŚĆ PRZEDSIĘBIORCY I POSTĘPOWANIE NAPRAWCZE

- I. Istota upadłości i postępowania upadłościowego.
- II. Podstawy ogłoszenia upadłości.
- III. Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości.
- IV. Skutki ogłoszenia upadłości.
- V. Postępowanie po ogłoszeniu upadłości.
- VI. Układ.
- VII. Likwidacja masy upadłości.
- VIII. Umorzenie /zakończenie/ postępowania upadłościowego.
- IX. Orzekanie zakazu prowadzenia działalności oraz pełnienia niektórych funkcji.
- X. Postępowanie naprawcze w razie zagrożenia upadłością.
- XI. Przepisy karne zapisane w prawie upadłościowym i naprawczym.

I. Istota upadłości i postępowania upadłościowego.

Istotę upadłości i postępowania upadłościowego charakteryzuje przepis art.2 Prawa upadłościowego i naprawczego, który nakazuje takie prowadzenie postępowania uregulowanego tą ustawą, aby roszczenia wierzycieli mogły zostać zaspokojone w jak najwyższym stopniu, a jeśli racjonalne względy na to pozwolą – dotychczasowe przedsiębiorstwo dłużnika zostało zachowane. Tak wyznaczone cele postępowania upadłościowego określają zaspokojenie wymagalnych roszczeń wierzycieli w trzech alternatywnych trybach postępowania:

- porozumienia dłużnika z wierzycielami, skutkującego zachowaniem bytu zrestrukturyzowanego przedsiębiorstwa,
- sprzedaży składników zlikwidowanego przedsiębiorstwa w celu zaspokojenia wierzycieli,
- realizacji praw wierzycieli w trybie przymusowego ich zaspokojenia (za pośrednictwem syndyka masy upadłości, który ze spieniężonego przedsiębiorstwa tworzy fundusze masy upadłości.
- Postępowanie upadłościowe i naprawcze prowadzi się na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity w Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 z późniejszymi zmianami).

1. Ustawę stosuje się do:

- 1) przedsiębiorców, którymi w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową,
- 2) spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych nieprowadzących działalności gospodarczej,
- 3) wspólników osobowych spółek handlowych, ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem,
- 4) wspólników spółki partnerskiej.
Przepisy ustawy: art. 5.

2. Nie można ogłosić upadłości.

- 1) Skarbu Państwa.
- 2) jednostek samorządu terytorialnego.
- 3) publicznych samodzielnych zakładów opieki zdrowotnej.
- 4) instytucji i osób prawnych utworzonych w drodze ustawy oraz utworzonych w wykonaniu obowiązku nałożonego ustawą.
- 5) osób fizycznych prowadzących gospodarstwo rolne.
- 6) uczelni.

Przepisy ustawy: art. 6.

II. Podstawy ogłoszenia upadłości.

1. Dłużnik stał się niewypłacalny, tj. jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych.
2. Zobowiązania przekroczy wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje, a jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną.
3. Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekracza 10 % wartości bilansowej zobowiązań dłużnika (nie dotyczy to sytuacji, gdy niewykonywanie zobowiązań ma charakter trwały, albo oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli).
4. Oddalając wniosek sąd może zezwolić na wszczęcie przez dłużnika postępowania naprawczego.
5. Stanowisko sądu po złożeniu wniosku o upadłość:
 - 1) oddala wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.
 - 2) postanawia o upadłości dłużnika z możliwością zawarcia układu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że w drodze układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu, niż zostaliby zaspokojeni po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika.
 - 3) sąd nie oddali wniosku o ogłoszenie upadłości, mimo braku majątku na koszty postępowania, gdy zostanie uprawdopodobnione, że obciążenia majątku dłużnika: są bezskuteczne według przepisów ustawy, lub dokonane zostały w celu pokrzywdzenia wierzycieli, jak również gdy dłużnik dokonał innych czynności prawnych bezskutecznych według przepisów ustawy, którymi wyzbył się majątku wystarczającego na zaspokojenie kosztów postępowania.

Przepisy ustawy: art. 10-13.

III. Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

1. Postępowanie toczy się w sądzie upadłościowym sądem rejonowym – sądem gospodarczym, który ogłosił upadłość. Sąd orzeka w składzie trzech sędziów zawodowych. Czynności postępowania upadłościowego wykonuje sędzia-komisarz, z wyjątkiem czynności, dla których właściwy jest sąd.

Przepisy ustawy: art.18 – 19.

2. Wniosek o ogłoszenie upadłości może zgłosić dłużnik lub każdy z jego wierzycieli.

Przepisy ustawy: art.20.

3. Dłużnik musi zgłosić wniosek o ogłoszenie upadłości w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiły przesłanki do ogłoszenia upadłości.

4. Po wszczęciu postępowania wskutek wniosku dłużnika sąd z urzędu wszczyna postępowanie zabezpieczające i w tym celu:

- 1) ustanawia tymczasowego nadzorcę sądowego,
- 2) może zawiesić egzekucję prowadzoną przeciwko dłużnikowi,
- 3) może ustanowić zarząd przymusowy majątkiem dłużnika.

Przepisy ustawy: art. 36-43.

5. Sąd może zwołać wstępne zgromadzenie wierzycieli, które może podjąć uchwały co do sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego, wyboru wierzycieli, a także wyrazić opinię odnośnie wyboru osoby syndyka, nadzorcy sądowego oraz zarządcy.

Przepisy ustawy: art. 44-48.

6. Orzekając o ogłoszeniu upadłości sąd określa sposób prowadzenia postępowania (postać upadłości), które może polegać na:

- 1) Likwidacji majątku upadłego,
- 2) Upadłości z o zawarcia układu:
 - a) z pozbawieniem dłużnika zarządem swoim majątkiem,
 - b) z pozostawieniem dłużnikowi prawa zarządu.

Przepisy ustawy: art. 51 – 54.

7. Jeżeli na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli zawarto układ sąd wydaje postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu wraz z postanowieniem o zatwierdzeniu układu.

Przepisy ustawy: art. 55.

IV. Skutki ogłoszenia upadłości.

Konsekwencje prawne ogłoszenia upadłości dotyczą praw upadłego, jego majątku, trwających stosunków zobowiązaniowych oraz postępowań sądowych i administracyjnych.

1. Skutki co do osoby upadłego:

- 1) Obowiązek wskazania i wydania majątku oraz wszystkich dokumentów oraz rozliczeń i ksiąg rachunkowych,
- 2) Obowiązek udzielania wszelkich wyjaśnień sędziemu - komisarzowi oraz syndykowi,
- 3) Możliwość postanowienia sędziego – komisarza o zakazie terytorium R P przez upadłego, gdy jest on osoba fizyczną,
- 4) Możliwość zastosowania środków przymusu przez sędziego – komisarza wobec upadłego, który uchybia swoim obowiązkom po ogłoszeniu upadłości.

Przepisy ustawy: art. 57-60¹.

2. Skutki co do majątku upadłego:

- 1) Majątek upadłego staje się masą upadłości, która służy zaspokojeniu wierzycieli upadłego,
- 2) Ustalenie masy upadłości następuje na podstawie wpisów w księgach upadłego oraz dokumentów bezspornych.

- 3) Składniki majątku nie należące do upadłego nie wchodzi w skład masy upadłości,
- 4) Upadły traci prawo zarządu i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości, jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego.

Przepisy ustawy: art. 61-82.

3. Skutki co do zobowiązań upadłego:

- 1) Nieważne są postanowienia umów, które zastrzegają, że na wypadek ogłoszenia upadłości umowa ulega rozwiązaniu, lub podlega zmianie, albo utrudniają lub uniemożliwiają osiągnięcie celu postępowania upadłościowego,
- 2) W przypadku ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego:
 - a) zobowiązania pieniężne upadłego, których termin płatności jeszcze nie nastąpił stają się wymagalne z dniem ogłoszenia upadłości,
 - b) ulegają wygaśnięciu lub wypowiedzeniu określone umowy, wskazane w art.:91-118 Prawa upadłościowego i naprawczego
- 3) Bezskuteczność określonych czynności prawnych upadłego dokonanych w ciągu roku przed złożeniem wniosku o upadłość – tzw. skarga paulińska.

Przepisy ustawy: art. 83-118.

V. Postępowanie po ogłoszeniu upadłości.

1. W zależności od sytuacji, powołuje, posiadających licencje:
 - a) syndyka w razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, który obejmuje majątek upadłego, zarządza nim, zabezpiecza go przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabraniem go przez osoby postronne oraz przystępuje do jego likwidacji;
 - b) nadzorcę sądowego w razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, który sporządza sprawozdanie finansowe i nadzoruje czynności upadłego,
 - c) zarządcę sądowego w razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, gdy odebrano zarząd majątkiem upadłego, który obejmuje zarząd masą upadłości, zabezpiecza ją przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabraniem przez osoby trzecie oraz sporządza spis inwentarza i sprawozdanie finansowe na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości, jeżeli dotychczas w toku postępowania nie zostały sporządzone.
2. Sędzia-komisarz kieruje tokiem postępowania, sprawuje nadzór nad czynnościami syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy, oznacza czynności, których syndykowi, nadzorcy albo zarządcy nie wolno wykonywać bez jego zezwolenia lub bez zgody rady wierzycieli, jak również zwraca uwagę na popełnione przez nich uchybienia.
3. Jeżeli dłużnik nie ma zdolności procesowej i nie działa za niego przedstawiciel ustawy sąd dla potrzeb postępowania upadłościowego ustanawia dla niego kuratora.

Przepisy ustawy: art. 149-184, art. 187.

VI. Układ.

1. Jeżeli sąd ogłosił upadłość z możliwością układu, a propozycje układu nie zostały wcześniej złożone, upadły propozycje układu powinien zgłosić w terminie miesiąca oraz przedłożyć rachunek przepływów pieniężnych za okres ostatnich dwunastu

miesiący. W tym samym czasie propozycje układowe może złożyć również nadzorca sądowy albo zarządca.

2. Także w toku postępowania można zmienić postać likwidacji majątku upadłego na upadłość z możliwością zawarcia układu.
3. Propozycje układowe powinny określać sposób restrukturyzacji zobowiązań upadłego oraz zawierać uzasadnienie. Propozycje układowe mogą obejmować w szczególności:
 - 1) Odroczenie wykonania zobowiązań,
 - 2) Rozłożenie spłaty długów na raty,
 - 3) Zmniejszenie sumy długów,
 - 4) Konwersje wierzytelności na udziały lub akcje,
 - 5) Zmianę, zamianę lub uchylenie prawa zabezpieczającego określoną wierzytelność.
4. Po zatwierdzeniu listy wierzytelności sędzia – komisarz sporządza, w celu głosowania nad układem, listy wierzycieli obejmujące poszczególne kategorie ich interesów.
5. Uzasadnienie propozycji układowych powinno zwierać między innymi osoby odpowiedzialne za wykonanie układu (imiona i nazwiska) oraz system zabezpieczenia praw i interesów wierzycieli na czas wykonania układu.
6. Układ zostaje przyjęty, jeżeli wypowie się za nim większość wierzycieli z każdej z list wierzycieli, obejmujących kategorie interesów wierzycieli, mających łącznie nie mniej niż dwie trzecie ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w głosowaniu.
7. Jeżeli po zatwierdzeniu układu nastąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków gospodarczych, która w istotny sposób wpływałaby na wyniki ekonomiczne przedsiębiorstwa, na żądanie upadłego lub każdego z wierzycieli, zgromadzenie wierzycieli może uchwalić zmianę układu, która staje się prawomocna po zatwierdzeniu postanowieniem sądu.
8. Jeżeli upadły nie wykonuje układu, albo jest oczywiste, że układ nie będzie wykonywany, sąd na wiosek wierzyciela, albo upadłego, albo osoby, która jest uprawniona do wykonania lub nadzorowania wykonania układu, może uchylić układ, zmieniając tryb postępowania na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego.

Przepisy ustawy: art. 267-305 .

VII. Likwidacja masy upadłości.

1. Po ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, syndyk niezwłocznie przystępuje do spisu inwentarza i oszacowania masy upadłości oraz sporządzenia planu likwidacyjnego. Syndyk składa sędziemu-komisarzowi spis inwentarza wraz z planem likwidacyjnym w terminie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia upadłości. Plan likwidacyjny powinien określać proponowane sposoby sprzedaży składników majątku upadłego, w szczególności sprzedaży przedsiębiorstwa, termin sprzedaży, preliminarz wydatków oraz ekonomiczne uzasadnienie dalszego prowadzenia działalności gospodarczej.
2. Likwidacji masy upadłości dokonuje się przez sprzedaż przedsiębiorstwa upadłego

w całości lub jego zorganizowanych części, sprzedaż nieruchomości i ruchomości, przez ściąganie wierzytelności od dłużników upadłego i wykonanie innych jego praw majątkowych wchodzących w skład masy upadłości albo ich zbycie.

3. Wierzyciel upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić sędziemu-komisarzowi swoją wierzytelność.
4. Po upływie terminu do zgłoszenia wierzytelności i sprawdzeniu zgłoszonych wierzytelności syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca sporządza listę wierzytelności.
5. Sumy uzyskane ze zbycia rzeczy i praw obciążonych przeznacza się na zaspokojenie wierzycieli, których wierzytelności były zabezpieczone na zbytych rzeczach lub prawach (hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską). Kwoty pozostałe po zaspokojeniu tych wierzytelności wchodzi do funduszy masy upadłości.
6. Wierzytelności i należności podlegające zaspokojeniu z funduszy masy upadłości dzieli się na cztery kategorie wg kolejności zaspokajania, określonych art. 342 Prawa upadłościowego i naprawczego.
7. Podziału funduszy dokonuje się jednorazowo albo kilkakrotnie w miarę likwidacji masy upadłości po zatwierdzeniu przez sędziego-komisarza listy wierzytelności.
Przepisy ustawy: art. 306-334, art. 342-344.

8. Kolejność spłacania wierzytelności zabezpieczonych hipoteką i zastawem.

Przepisy ustawy: art. 345 – 346.

VIII. Umorzenie / zakończenie/ postępowania upadłościowego.

1. Sąd umarza postępowanie upadłościowe, jeżeli:
 - 1) majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - 2) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty,
 - 3) wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili swoje wierzytelności, żądają umorzenia postępowania.
2. Postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego ogłasza się przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w dzienniku o zasięgu lokalnym i doręcza się upadłemu, syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy oraz członkom rady wierzycieli.
3. Postanowienie to stanowi podstawę do wykreślenia wpisów dotyczących upadłości w księdze wieczystej i w rejestrach.
4. Z dniem uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania upadłościowego upadły odzyskuje prawo zarządzania swoim majątkiem i rozporządzania jego składnikami.
5. Sąd stwierdza zakończenie postępowania upadłościowego po wykonaniu ostatecznego planu podziału majątku, a także gdy wszyscy wierzyciele zostali zaspokojeni.

6. W przypadku upadłego, którym jest osoba fizyczna, sąd, na jego wniosek, może orzec o umorzeniu w całości lub części zobowiązań upadłego, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym, jeżeli:
 - 1) niewypłacalność była następstwem wyjątkowych i niezależnych od upadłego okoliczności,
 - 2) materiał zebrany w sprawie daje podstawę do stwierdzenia, że nie zachodzą okoliczności stanowiące podstawę do pozbawienia upadłego prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu,
 - 3) upadły rzetelnie wykonywał obowiązki nałożone na niego w postępowaniu upadłościowym.
7. Nie podlegają umorzeniu należności: alimentacyjne, renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, wierzytelności ze stosunku pracy oraz składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe pracowników.
8. Postanowienie ogłasza się przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w dzienniku o zasięgu lokalnym i doręcza się upadłemu, syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy oraz członkom rady wierzycieli, stanowi podstawę do wykreślenia wpisów dotyczących upadłości w księdze wieczystej i w rejestrach.
9. Z dniem jego uprawomocnienia się postanowienia upadły odzyskuje prawo zarządzania swoim majątkiem i rozporządzania jego składnikami.

Przepisy ustawy: art. 361-372.

IX. Orzekanie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia niektórych funkcji.

1. Sąd upadłościowy na wniosek wierzyciela, syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego może orzec pozbawienie na okres trzech do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu osoby, która ze swej winy:
 - 1) będąc do tego zobowiązana z mocy ustawy, nie złożyła w terminie dwóch tygodni od dnia powstania podstawy do ogłoszenia upadłości wniosku o ogłoszenie upadłości, albo
 - 2) po ogłoszeniu upadłości nie wydała lub nie wskazała majątku, ksiąg handlowych, korespondencji lub innych dokumentów upadłego, do których wydania lub wskazania była zobowiązana z mocy ustawy, albo
 - 3) po ogłoszeniu upadku ukrywała, niszczyła lub obciążała majątek wchodzący w skład masy upadłości, albo
 - 4) jako upadły w toku postępowania upadłościowego nie wykonała innych obowiązków ciążyących na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądu albo sędziego-komisarza, albo też w inny sposób utrudniała postępowanie, a także osoby, wobec której:
 - 5) już co najmniej raz ogłoszono upadłość, z umorzeniem jej długów po zakończeniu postępowania upadłościowego,
 - 6) ogłoszono upadłość nie dawniej niż pięć lat przed ponownym ogłoszeniem upadłości.

2. Sąd może orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej wobec dłużnika będącego osobą fizyczną, także jeżeli niewypłacalność dłużnika jest następstwem jego celowego działania lub rażącego niedbalstwa, a także wobec osób, które były uprawnione do reprezentowania osoby prawnej lub spółki handlowej nie-mającej osobowości prawnej oraz innych przedsiębiorców.

Przepisy ustawy: art. 373-377.

X. Postępowanie naprawcze w razie zagrożenia niewypłacalnością.

1. Przedsiębiorca jest zagrożony niewypłacalnością, jeżeli pomimo wykonania swoich zobowiązań, według rozsądnej oceny jego sytuacji ekonomicznej jest oczywistym, że w niedługim czasie stanie się niewypłacalny.
2. Przedsiębiorca zagrożony niewypłacalnością może złożyć w sądzie oświadczenie o wszczęciu postępowania naprawczego wraz z planem naprawczym.
3. Przepisów nie stosuje się do przedsiębiorcy:
 - 1) który już prowadził postępowanie naprawcze, jeżeli od jego umorzenia nie upłynęły 2 lata,
 - 2) który już był objęty układem zawartym w postępowaniu naprawczym albo upadłościowym, jeżeli od wykonania układu nie upłynęło 5 lat,
 - 3) przeciw któremu przeprowadzono postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku, albo w którym przyjęto układ likwidacyjny, jeżeli od prawomocnego zakończenia postępowania nie upłynęło 5 lat,
 - 4) w stosunku do którego oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości z jednoczesnym pozwoleniem na prowadzenie działalności gospodarczej.
4. Do postępowania naprawczego w zasadzie stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości (wydanie postanowienia przez sąd, ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, wyznaczenie nadzorca sądowego, zawieszenie spłat zobowiązań – z wyjątkiem zobowiązań pracowniczych, układ z wierzycielami, zatwierdzenie układu przez sąd, umorzenie lub zakończenie postępowania).

Przepisy ustawy; art. 492 – 521.

XI. Przepisy karne, zapisane w Prawie upadłościowym i naprawczym.

Art. 522.

1. Kto będąc dłużnikiem albo osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, podaje we wniosku o ogłoszenie upadłości albo w oświadczeniu o wszczęciu postępowania naprawczego nieprawdziwe dane
 - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
2. Tej samej karze podlega, kto będąc dłużnikiem lub osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu naprawczym podaje sądowi nieprawdziwe informacje co do stanu majątku dłużnika.

Art. 523.

1. Kto będąc upadłym albo osobą uprawnioną do reprezentowania upadłego, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, nie wydaje syndykowi całego majątku wchodzącego do masy upadłości, ksiąg rachunkowych lub innych dokumentów dotyczących jego majątku
 - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
2. Tej samej karze podlega, kto będąc upadłym albo osobą uprawnioną do reprezentowania upadłego, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, nie udziela syndykowi lub sędziemu-komisarzowi informacji dotyczących majątku upadłego.

Rekomendacja dydaktyczna:

1. Dla ułatwienia opanowania tematu, przy poszczególnych zagadnieniach podano odpowiednie przepisy ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, opublikowanej w tekście jednolitym, w Dzienniku Ustaw z 2009 r., nr 175, poz. 1361, uwzględniając stan prawny na 28 lutego 2011 roku..
2. Prawo upadłościowe i naprawcze było wielokrotnie nowelizowane. Dlatego, korzystając z tekstu ustawy, należy opierać się co najmniej na tekście jednolitym z 2009 roku.

Opracowanie: dr Stanisław Kołodziejczuk

Luty 2011 r.